

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/167/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718200360
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2718200360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Senica, so sídlom Štefánikova 718, 905 01 Senica, IČO: 00 223 093, zast.: JUDr. Miroslav Mečíř, advokát so sídlom Štefánikova 718, 905 01 Senica, proti žalovanej: Q. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. J. X. XXXX/X, XXX XX V., o zaplatenie 353,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č. k. 7Csp/26/2018-45 zo dňa 12. júna 2018, v časti zamietnutia zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd I. inštancie rozhodol rozsudkom výrokmi tak, že :

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 359,93 eur, a to do 15. dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Súd určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o výkone správy zo dňa 14.12.2007, v článku VII., ods. 3 znejúca takto: "Za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka" je pre neprijateľnosť neplatná.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania 100 %.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd si po vykonanom dokazovaní ustálil, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o výkone správy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy o výkone správy (najmä obsah týkajúci sa výšky zmluvnej pokuty). Súd dospel k záveru, že zmluva o výkone správy uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol žalobca povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu. Občiansky zákonník v § 53 ods. 3 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka) s právnym následkom ich neplatnosti. Smernica Rady 93/13 EHS o

nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách obsahuje širší výpočet príkladov neprijateľných podmienok. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy cit. Smernice za nekalú podmienku sa považuje aj podmienka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako kompenzáciu (v tomto prípade ide o výšku zmluvnej pokuty 0,25 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania). Smernica má podľa svojej povahy interpretačný význam pri uplatnení domácej právnej úpravy, ktorou bol implementovaná.

3. Predmetom konania bolo zaplatenie istiny vo výške 353,28 eur, úroku z omeškania vo výške 6,65 eur a zmluvnej pokuty vo výške 48,58 eur vyplývajúcej z čl. VII. ods. 3 zmluvy, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou a vzťahuje sa na ňu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinnosti plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala žalovaného k jej zaplateniu v prípade omeškania so zálohovými platbami. Súd žalobcom určenú výšku zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a to i napriek určeniu maximálnej doby, za ktorú si žalobca môže zmluvnú pokutu uplatniť. Pri výpočte zmluvnej pokuty za 5 mesiacov (lebo žalobca ju žiada priznať za 5 mesiacov) súd zistil, že žalobca je oprávnený si ju uplatniť až v sume 37,50 % (pri 30 dňoch x 0,25 x 5 mesiacov). Súd prihliadal i na to, že v zmluve o výkone správy bola určená výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne bez toho, že by táto zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá medzi zmluvnými stranami. Súd zvažoval i tú skutočnosť, či by nebolo možno aplikovať ustanovenia o moderovaní zmluvnej pokuty, keďže žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu len v sume 48,58 eur (36,50 % ročne z dlžnej sumy za konkrétny mesiac za obdobie od júla 2017 do novembra 2017, tak ako je to v bode 15. tohto rozsudku presne špecifikované). Nakoľko však súd dohodnutú zmluvnú pokutu v zmysle čl. VII ods. 3 predmetnej zmluvy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto je absolútne neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a preto nebolo možné priznať uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 48,58 eur ani cez aplikáciu moderovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany žalobcu naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany žalovanej ako spotrebiteľa. Podmienku - zmluvnú pokutu - súd nepovažuje za individuálne dohodnutú, lebo bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice). Z tohto dôvodu súd zamietol žalobu v časti zmluvnej pokuty. Záverom súd dodáva, že s ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zjavné, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi v konaní priznal plnú náhradu trov konania, t. j. 100 %, nakoľko súd má za to, že žaloba je v časti istiny a úroku z omeškania dôvodná a aj napriek tomu, že došlo k zamietnutiu žaloby v časti zmluvnej pokuty vo výške 48,58 eur.

4. Odvolanie žalobcu: V zákonnej lehote sa odvoláva proti Rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7Csp/26/2018-45, na základe ktorého nám bol zamietnutý návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty

vo výške 48,58 €. Odvolanie proti Rozsudku Okresného súdu Skalica je podané v súlade s § 355/1 CSP, a dôvodom odvolania je tá skutočnosť, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci na základe § 365/lh CSP. Žalobca vykonáva správu domu s. č. 1466, Holíč na základe Zmluvy o výkone správy. Táto zmluva je uzatváraná medzi správcom a vlastníkami bytov v dome, pričom na jej schválenie je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny vlastníkov, inak je neplatná. Pretože sa jedná o osobitný vzťah, ktorý je v súlade so Zákom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, Zmluva o výkone správy nie je zmluvou spotrebiteľskou a preto nemôže obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 odst. 1. OZ. Nakoľko sa jedná o osobitný typ zmluvy uzatvorenej podľa Zákona o vlastníctve bytov, nemožno ju považovať za Zmluvu spotrebiteľskú. Zmluva o výkone správy neupravuje len vzťahy medzi správcom a vlastními, ale aj medzi jednotlivými vlastními navzájom. Na rozdiel od spotrebiteľskej zmluvy vlastníci bytov a nebytových priestorov obsah Zmluvy o výkone správy môžu podstatným spôsobom ovplyvniť, a teda nemožno konštatovať, že by Zmluva o výkone správy bola zmluvou typovou, vopred pripravenou vo forme predtlaču, ktorú vlastníci bytov buď nemusia podpísať, alebo k uzatvoreniu zmluvy vôbec nepristúpiť.

Občiansky zákonník v § 545a umožňuje súdu neprímerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť. Neumožňuje mu zmluvnú pokutu vyhlásiť za neplatnú a to hlavne z dôvodu, že v Zmluve o výkone správy si túto v čl. VII. Bod 3 schválili vlastníci bytov. Na základe uvedených skutočností navrhujeme, aby Krajský súd Trnava po prejednaní veci vydal tento rozsudok: Krajský súd mení rozsudok Okresného súdu Skalica nasledovne. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 359,93 € a zmluvnú pokutu vo výške 48,58 € a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a trovy konania vo výške 100 %.

5. Vyjadrenie nebolo podané.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že rozsudok súdu I. inštancie je vo výroku vecne správny.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (ods. 2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (ods. 4).

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

8. Žalobca ako správca uzatvoril s vlastními bytov a nebytových priestorov bytového domu v V. súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, 14.12.2007 Zmluvu o výkone správy. Zoznam vlastníkov je uvedených

od strany 14 predmetnej zmluvy, medzi ktorými je aj žalovaná. Žalovaná je vlastníčkou 3 izbového bytu č. XX, ktorý sa nachádza v bytovom dome v V., na ulici J. J. X. XXXX/X. Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX bolo zistené, že žalovaná predmetný byt nadobudla osvedčením o dedičstve č. k. 9D/171/2006 zo dňa 28.12.2006 a kúpnu zmluvou V-1022/11 zo dňa 13.06.2011. Predmetom zmluvy (čl. II zmluvy) je okrem iného komplexné zabezpečenie výkonu správy domu, ktorou je obstarávanie služieb a tovaru a ktoré správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

9. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 08.03.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 353,28 eur z titulu nedoplatku na zálohách na úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu a služieb za obdobie od 01.07.2017 do 30.11.2017, úroku z omeškania vo výške 6,65 eur, zmluvnej pokuty vo výške 48,58 eur a trov konania. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 12.06.2018 uviedol, že žalovaná nezaplatila dva predpisy nájomného v celkovej výške 353,28 eur a ide o obdobie 06 až 07/2017, čiže jeden nájom je 176,64 eur. Ďalej uviedol, že žalovaná má celkový nedoplatok vo výške 1.219,80 eur. Poukázal aj na to, že úrok z omeškania žiadajú len za dva mesiace a pri zmluvnej pokute vychádzajú z čl. 7 Zmluvy o výkone správy, kde si ju odsúhlasili vlastníci bytov.

10. Súd I. inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o výkone správy uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy o výkone správy. Žalobca preto povinný riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. Pri aplikácii ustanovení tohto právneho predpisu bolo preto poukázané na ust § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v ktorom zákonodarca uvádza príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka) s právnym následkom ich neplatnosti. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa za nekalú podmienku sa považuje aj podmienka na spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu (v tomto prípade ide o výšku zmluvnej pokuty 0,25 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania). Ako súd poukázal Smernica má podľa svojej povahy interpretačný význam pri uplatnení domácej právnej úpravy, ktorou bol implementovaná. Zároveň odvolací súd správne hodnotí aj odvolanie sa na európsku judikatúru: uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50 a rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98.

12. Súd I. inštancie sa vypořiadal s uplatneným nárokom žalobcu v sume 48,58 eur, ktorý žiadal priznať z titulu zmluvnej pokuty (dohodnutá v článku VII. ods. 3 zmluvy). Keďže predmetnú zmluvu skúmal ako spotrebiteľskú zmluvu a zaoberal sa tým, či neobsahuje ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, skúmal aj uvedený článok VII. ods. 3 zmluvy, či záväzok žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy nie je neprijateľnou podmienkou. Výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne pri 365 dňoch v roku predstavuje výšku 91,25 %. V zmysle článku VII. ods. 3 tejto zmluvy o výkone správy bolo dohodnuté, že žalovaná je povinná zaplatiť správcovi (žalobcovi) zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy v prípade omeškania so zálohovými platbami podľa čl. VII. ods. 2 zmluvy. Podľa tohto bodu právo na zmluvnú pokutu vznikne žalobcovi samotným porušením povinnosti žalovaného, a to v okamihu porušenia povinnosti žalovaným, pričom toto právo nie je podmienené vykonaným žiadneho úkonu zo strany žalobcu. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi (správcovi) bez ohľadu na výšku nedoplatku.

13. Súd I. inštancie žalobcom určenú výšku zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to i napriek určeniu maximálnej doby, za ktorú si žalobca môže zmluvnú pokutu uplatniť. Pri výpočte zmluvnej pokuty za 5 mesiacov (lebo žalobca ju žiada priznať za 5 mesiacov) súd zistil, že žalobca je oprávnený si ju uplatniť až v sume 37,50 % (pri 30 dňoch x 0,25 x 5 mesiacov). Súd prihliadal i na to, že v zmluve o výkone správy bola určená výška zmluvnej pokuty 0,25 % denne bez toho, že by táto zmluvná podmienka bola individuálne dohodnutá medzi zmluvnými stranami. Súd vysvetlil aj svoje úvahy o moderovaní zmluvnej pokuty. Žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu v sume 48,58 eur (36,50 % ročne z dlžnej sumy za konkrétny mesiac za obdobie od júla 2017 do novembra 2017,

tak ako je to v bode 15. tohto rozsudku presne špecifikované). Nakoľko však súd dohodnutú zmluvnú pokutu v zmysle čl. VII ods. 3 predmetnej zmluvy vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto je absolútne neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a preto ani nebolo možné priznať uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 48,58 eur aplikáciou moderovanej zmluvnej pokuty. Súd preto správne zamietol žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty. Súd tak vyhodnotil zmluvnú podmienku dohodnutú v článku VII. ods. 3 zmluvy - zmluvnú pokutu 0,25 % denne za neplatnú, preto ju ako neprijateľnú vyhlásil v zmysle § 298 ods. 2 CSP aj v rámci výroku rozsudku. Žaloba tak bola podaná dôvodne v časti istiny 353,28 eur a úroku z omeškania vo výške 6,65 eur. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania 5,00 % v správnej výške v zmysle § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi súd v konaní priznal plnú náhradu trov konania, t. j. 100 %, nakoľko žaloba je v časti istiny a úroku z omeškania dôvodná a že došlo k zamietnutiu žaloby v časti zmluvnej pokuty vo výške 48,58 eur, to je nepatrná časť.

14. Z týchto dôvodov preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu I. inštancie ako vecne správny vo výroku potvrdil.

15. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Z dôvodu, že žalovaná ale preukázateľne a účelne nevynaložila žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

16. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).